

Northvolt Labs AB
Lundaleden 48
721 36 Västerås, Sweden
E-post: samrad.vasteras@northvolt.com

Samråd Västerås Labs

Naturskyddsföreningen i Västerås har tagit del av samrådsunderlag om Northvolts fortsatt verksamhet i Västerås och lämnar härmed nedanstående synpunkter. Fortsättningsvis förkortas Naturskyddsföreningen i Västerås enbart som Naturskyddsföreningen.

1.

Northvolt ansöker om ett nytt tillstånd för att fortsätta bedriva forskning, utveckling och produktion av metalloxider och batterier på fastigheten Effekten 12 i Västerås. Det handlar om att starta produktion av natriumjonbatterier. I tillståndsansökan avser Northvolt att inkludera möjligheten till utveckling och produktion av nya batterikemier.

”Tillverkningsprocessen för dessa batterier är i huvudsak densamma som för tillverkning av litium- och natriumjonbatterier, men vissa mindre justeringar i processen kan bli aktuella” (*Samrådsunderlag s. 16*).

Hittills har Northvolt tillverkat litiumjonbatterier, men den kommande verksamheten handlar om utveckling och produktion av andra batterier (*Samrådsunderlag s. 38*). Eftersom verksamheten antas medföra betydande miljöpåverkan kräver den aktuella ansökan genomförande av ett avgränsningssamråd och eftersom verksamheten eventuellt kan medföra allvarliga kemikalieolyckor omfattas den av Sevesolagstiftningen. Denna nya verksamhet är inte beprövad och dessvärre har den tillverkning som Northvolt anser som beprövad (tillverkning av litiumjonbatterier) skapat rubriker i medier på senare tid.

2.

Efter dödsfallen på Northvolts litiumjonbatterifabrik i Skellefteå, där tre friska personer dog av till synes oförklarliga skäl efter sina arbetspass, bekymras forskare över riskerna som kan finnas i de ”gröna” industrierna. Karin Broberg är professor i miljömedicin på Lunds universitet och Karolinska institutet och hon menar att vi vet för lite om de metaller och kemikalier som används i fabriken (Sveriges radio 240701). Det väcker oro i forskarvärlden. Naturskyddsföreningen anser att dessa fall är tillräckliga för att kräva en särskild utredning om ämnenas påverkan på hälsa. Det återstår nu att se vad utredningen av dessa fall kommer att visa, men det verkar som att skyddsutrustningen som arbetarna använde i fabriken i

Skellefteå inte var tillräckligt effektiv. Då kan man också fråga sig hur effektiva de filter och den reningsutrustning för luftgaser som planeras finnas på fabriken i Västerås kommer vara.

Det aktiva materialet i katoden i litiumjonbatterier baseras på nickel, mangan, kobolt och litium (NMC) men kan även innehålla små mängder av andra metaller (*Samrådsunderlag* s. 13). Det verkar inte finnas tillräcklig kännedom om hur dessa metaller i kombination kan påverka hälsan negativt. Nu är det även natrium och järn. Det står i handlingarna att riskhantering för elementärt litium kräver vissa ämnesspecifika skyddsåtgärder (*Samrådsunderlag* s. 45). Exempelvis kommer tester att genomföras på den reningsutrustning för att rena avgående luftgaser innan de släpps ut till omgivningen (*Samrådsunderlag* s. 16). Men även metallpartiklar släpper verksamheten ut. Utsläpp till luft från verksamheten kommer att utredas inom ramen för Miljökonsekvensbeskrivningen (*Samrådsunderlag* s. 32).

I *Samrådsunderlaget* beskrivs tillverkningsprocessen och de kemiska komponenter som används i detalj, men det redovisas ingenting kring studier gjorda för att se hur dessa ämnen påverkar människans hälsa. Och ännu mindre i kombination med varandra. Bland forskare i miljömedicin är man oroliga för vad en hög exponering av toxiska metaller i dagens "gröna" omställningen kan leda till. De vet idag inte hur metallexponeringen i flera branscher påverkar arbetarnas hälsa och hur det eventuellt kan påverka personer utanför fabriken.

3.

Riskerna som nämns i underlaget avser "olycksrisker" (*Samrådsunderlag* s. 39 m.fl.) men risker vid den normala driften nämns inte. I *Bilaga 3 Preliminär grovriskanalys* (s. 132–133) tas det upp kring risker för hälsa i relation till olyckor och inte risker vid den dagliga verksamheten. Det verkar inte finnas någon studie som har undersökt vad som kan hända om en person är i kontakt med de här kemikalierna åtta timmar per dag i 20 år. Forskare har slagit larm om att det är ingen som vet.

Om tillverkningen faktiskt skadar personer som kommer i nära kontakt med produktionsprocessen (exempelvis de fallen i Skellefteå) anser Naturskyddsföreningen att det också bör utredas hur det eventuellt kan påverka miljön eller personer utanför fabriken. Så länge det förekommer risker för liv bland personer som arbetar i produktionen av "världens grönaste batteri" (*Samrådsunderlag* s. 5) blir detta påstående greenwashing.

Remissyttrandet har sammanställts av arbetsgruppen Stadsplanering
Naturskyddsföreningen i Västerås

Med vänlig hälsning
Moa Olivensjö,
ordförande för Naturskyddsföreningen i Västerås
moaolivensjoo@gmail.com
073-808 44 32